

Om kvarboende synd hos helgonen

Nåd och frid och välsignelse! Blott några få ord i den framställda frågan. Min käre broder, kunna vi komma lös från människomeningar och se blott på det gamla goda *Guds ord*, så skola vi visserligen där finna, att då Gud genom nåden hos oss verkar en ny skapelse i Kristus, ny helig håg och avsky för all synd, så är detta blott i anden, en ny helig ande; köttet är därjämte ännu kvar och strider mot anden. Och huru mycken kraft vi skola få att utöva det, som vi efter denna nya, villiga ande åstunda, sådant står allena i Guds givande. Härav all olikhet hos helgonen, vilka alla ifrån födelsen av Gud hava samma Helige Ande. Den ene har då *en* nöd, den andre en annan, allt är dock synd (om *den* nöden tala vi).

Men emellertid äro vi fria, icke blott så, att vi icke äro under lagens dom, utan ock så att vi gå en ny, helig väg och icke slava i den gamla syndatjänsten. Huru det därvid går oss i varje enskild strid, det få vi likväl se; det kunna vi icke på förhand försäkra.

Nu hör det till människomeningarna att skilja på synderna och hålla synderna mot vissa bud svårare än mot andra. Ut i *ordet* finna vi dock ej den åtskillnaden. Se, huru köttets gärningar i Gal. 5 uppräknas, huru där nämnas alla slags synder emot *alla* bud. Och vem är ren? Vem har icke att kämpa med någon synd? Men blott de, »som göra sådant», d. ä. »självviljande» öva synden, äro dömda. Således är jag alldeles viss, att vi få svara dessa elända bröder så, som du säger dig hava svarat, nämligen, att så länge de hava strid emellan köttet och anden, så länge de äro kristna, som lida av och straffas för synden samt ligga vid Jesu fötter för både förlåtelse och förlossning, så böra de icke förtvivla. Och ju vissare och saligare de bliva i tron, desto mer helig kraft skola de få, tills de åter bliva antingen *förmättna* eller *lagbundna*; då falla de åter.

Det är i synnerhet högmodssmittan, som gör, att den troende Frälsaren lämnar oss att sållas av satan. Och sedan, om vi nedsjunka i lagisk trældom, då förlora vi all kraft. Men härom äro vi nog undervisade. Måtte Gud blott hjälpa oss, när det gäller själva saken, övningen!

Hälsa alla vänner. Gud bevare eder till evinnerligt liv!

C-O Rosenius 1862

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com